

РЕШЕНИЕ

№ 3194

гр. София, 31.01.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 63
състав, в публично заседание на 31.01.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитрина Петрова

като разгледа дело номер **995** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 12, ал. 4 от ЗСММ.

Образувано е по жалба с Вх. № 2190/30.01.2025г. по описа на АССГ на П. С. Д. срещу Заповед № СОА25-РД09-480/15.01.2025г. на Кмета на Столична община.

Жалбоподателят посочва, че е подал уведомление с Вх. № СОА25-СГ01-58/15.01.2025г., за провеждане на шествие под надслов „58 години от смъртта на С. Р.“ на 15.02.2025 г. от 15.00 ч. до 19.00 ч. В жалбата се сочи още, че с процесната заповед е забранено провеждането му, в нарушение на правото на свобода на мирното събрание. Заповедта е издадена без посочване на фактически и правни основания. Липсват мотиви от страна издателя на акта, като същият преповтаря тези на СДВР и ДАНС, които от своя страна се основават на предположения и допускания. Поради това се иска от съда нейната отмяна.

Ответникът- Кмета на Столична община, в придружителното писмо, с което е изпратена административната преписка, не взема становище по жалбата.

Административен съд София-град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства по чл. 235, ал. 2 ГПК във вр. чл. 144 АПК, приема за установено следното от фактическа страна:

Административното производство е било образувано по повод получено уведомление на с Вх. № СОА25-СГ01-58/15.01.2025г. за провеждане на шествие под надслов „58 години от смъртта на С. Р.“ на 15.02.2025 г. от 15.00 ч. до 19.00 ч. със сборен пункт: Пилоните до сградата на НДК и шествие по маршрут: Пилоните до сградата на НДК - [улица]- [улица]- [улица]- [улица]- до [улица]. Очакван брой участници: 84 души.

Кметът на Столична община с писмо изх. № СОА25-СГ01-58-[1]/15.01.2025г. е поискал становища от СДВР и ДАНС, във връзка с искането за провеждане на шествието от гледна точка на сигурността и опазването на обществения ред в столицата.

С писмо вх. № 513000-3263/15.01.2025г., Зам. - директора на Столична дирекция на Вътрешните работи (СДВР) информира, че в СДВР са постъпили следните Заявления за провеждане на масови мероприятия на посочената дата:

- провеждане на възпоменателно траурно факелно шествие в памет на ген. Х. Л., на 15.02.2025г. от 17:00 до 21:00 часа по маршрут: от пилоните до сградата на НДК по [улица], наядсно по [улица], наляво по [улица], наядсно по бул. „К. А. Д.“, наядсно по [улица] и там ще завърши пред къщата на [улица]. На това място ще се проведе кратка церемония в памет на ген. Х. Л. с произнасяне на речи. след което мероприятиято ще бъде закрито. По време на манифестацията организаторът е заявил, че част от участниците ще носят Запалени восъчни факли. С рег. № СОА24-РДО9-3156/28.06.2024г. по описа на СО е издадена заповед за забрана провеждането на заявеното от БНС „Е.“ възпоменателно траурно шествие в памет на ген. Х. Л. на 15.02.2025г. от 17.00 ч. до 21.00 ч. Същата е обжалвана пред Административен съд Сафия-град с решение на съда заповедта е отменена и е върната за преразглеждане.

- мероприятие - манифестация-шествие под надслов „58 години от смъртта на С. Р.“ - на 15.02.2025г. за времето от 15.00 ч. до 19.00 ч., със сборен пункт пилоните на НДК и маршрут на шествието: [улица]- [улица]- [улица]- [улица] до № 82, където е бил домът на С. Р..

В становището на СДВР е изложено още, че организаторът на мероприятиято в памет на ген. Х. Л. и този в памет на С. Р. са представители на организацията Български Национален съюз - Е.. Така заявени, мероприятията са с припокриващ се часови диапазон, идентичен сборен пункт и маршрут на придвижване на участниците. Крайната точка на мероприятиято в памет на ген. Х. Л. е [улица], а тази на мероприятиято в памет на С. Р. е [улица], като двата адреса са в непосредствена близост един до друг. В случая може да се направи обоснован извод, че така заявеното събитие - шествие под надслов „58 години от смъртта на С. Р.“, организирано от г-н П. Д. има за цел да се проведе във вид, наподобяващ събитието в памет на ген. Х. Л..

Зам. председателят на ДАНС е предоставил също становище с рег. № RB202001-001-03-Т-6-199/15.01.2025 г., което е част от класифицирана информация.

Със Заповед № СОА25-РДО9-480/15.01.2025г. Кмета на Столична община е забранил провеждането на заявеното от П. Д. шествие, шествие под надслов „58 години от смъртта на С. Р.“ на 15.02.2025г. от 15.00 ч. до 19.00 ч. със сборен пункт: Пилоните до сградата на НДК. Заповедта е съобщена на жалбоподателя на 21.01.2025г.

При така установеното от фактическа страна, Административен съд София-град, достигна до следните правни изводи:

Жалбата е допустима – подадена е срещу подлежащ на оспорване пред съд административен акт, от лице, чиято правна сфера той засяга неблагоприятно, в законоустановения срок – на 24.01.2025г. В ЗСММ не е определена специална легитимация на лицето, което подава уведомлението по чл. 11, ал. 1 до кмета на общината. В закона е употребен терминът „организатор“ на събранието, митингът, манифестацията, като не се изисква нарочна регистрация на „организатора“, за да може валидно да се инициира и проведе производството.

Разгледана по същество, жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Съгласно чл. 12, ал. 4 от ЗСММ организаторът на събранието, митинга или манифестацията може да обжалва забраната по предходната алинея пред съответния административен съд в 3-дневен срок от получаването ѝ. Жалбата не спира изпълнението на заповедта. Съдът се произнася по нея в срок от 24 часа. Решението на съда се обявява веднага и е окончателно. Цитираната разпоредба не препраща към АПК, т.е. е специална процедура, която изисква незабавно произнасяне и изключва провеждане на открито съдебно заседание.

Съдът след като извърши дължимата на основание чл. 168, ал. 1 АПК проверка за законосъобразност на оспорения акт, преценява следното:

На първо място, актът е постановен от компетентен орган по см. на чл. 12, ал. 2 ЗСММ и в пределите на неговата власт. Не се констатира порок на заповедта по чл. 146, ал. 1 от АПК.

На второ място, оспореният акт формално съдържа нормативно установените в чл. 59, ал. 2 от АПК реквизити. Актът обаче е лишен от собствени мотиви. В него единствено дословно и буквално е възпроизведено становището на зам. директора на СДВР и на председателя на ДАНС. Ответникът не е направил самостоятелна преценка, а се е задоволил само да копира съображенията от посочените становища, без да предприеме и извърши какъвто и да е анализ на фактите и относимите към случая данни. Липсват самостоятелни фактически констатации, не е извършена проверка и не е изследвано действителното правно положение. Не е и аргументирано кои от доводите в двете становища се споделят от кмета на Столична община, всички или някои от тях и поради какви причини органът счита, че трябва да се наложи забраната по чл. 12, ал. 2, т. 2 ЗСММ. Мотивите са писмени съображения на органа, обхващащи преценката на доказателствата, фактическите констатации и правните изводи, въз основа на които органът е стигнал до своето решение и е обосновал крайния си извод, изведен в диспозитива на акта. В случая, такива независима оценъчна дейност не е извършена, поради което може да се приеме, че заповедта е издадена при липса на мотиви и е незаконосъобразен акт по см. на чл. 146, т. 2 АПК.

На трето място, както правилно се сочи в жалбата, в издадената заповед липсва посочване на правно основание. Съгласно чл. 12, ал. 2 ЗСММ кметът на общината може да забрани провеждането на събранието, митинга или манифестацията, когато има несъмнени данни, че: 1. са насочени към насилствено изменение на конституционно установения ред или срещу териториалната цялост на страната; 2. застрашават обществения ред в съответното населено място; 3. застрашават народното здраве при предварително обявена епидемична обстановка; 4. нарушават правата и свободите на другите граждани. В заповедта, както се посочи единствено са възпроизведени становищата на СДВР и ДАНС.

Заповедта за прекратяване на мероприятиято е основана на доводи за наличие на предпоставки за нарушаване на законовия ред и провеждане на масово мероприятие в разрез с условията и реда на ЗСММ. Тези доводи са възпроизведени от становището на зам.-директора на СДВР. Изразени са предположения, за които не са налице обективни данни. Не е извършена самостоятелна проверка относно това дали от провеждането на възпоменателното траурно факелно шествие в памет на ген. Х. Л., на 15.02.2025г., което следва да се проведе от 17:00 до 21:00 часа би довело до сблъсък на хора с противостоящи убеждения. При условие, че тези мероприятия се

разрешават от кмета на СО, същият е имал необходимата информация в този смисъл, но същата не е посочена, нито анализирана.

Следва да се има предвид, че в процедурата по чл. 12 от ЗСММ не е предвидено провеждане на задължително съгласуване с който и да е орган, а единствено уведомяване на МВР едва след произнасянето по заявлението. Ето защо, посочените становища не могат да се определят като липса на съгласие по см. на чл. 53, ал. 1 от АПК. Освен това в същите не се съдържат безспорни данни за нарушаване на обществения ред, а по-скоро се изказват предположения за евентуално настъпване на едно бъдещо несигурно събитие. Не са събрани и не са приети доказателства, от които да може да се формира извод, че забраната е наложена, поради съществуване на истинска, реална и достатъчно сериозна заплаха, засягаща правата и интересите на другите граждани и представляваща непосредствен риск от нарушаване на реда в [населено място].

Както беше посочено по-горе, специалният закон урежда упражняването на конституционно признато право и ограничаването му следва да бъде предприето при налични несъмнени обстоятелства, които го налагат. Най-общо изразеното допускане, че е възможна опасност от нарушаване на обществения ред във връзка с провеждането на друго мероприятие на същия ден, не може само по себе си да оправдае прекратяването на мероприятието. За гарантиране на обществения ред е достатъчно да бъдат взети адекватни мерки, в т. ч. отстраняване от него на лица, чието противоправно поведение налага това (арг. от чл. 10, ал. 3, вр. чл. 6, ал. 1 ЗСММ). В писмото на СДВР са изложени по-скоро предположения за евентуално настъпване на бъдещо несигурно събитие. Не се установява съществуването на истинска, реална и достатъчно сериозна заплаха, засягаща правата и интересите на другите граждани и представляваща непосредствен риск от нарушаване на реда.

Следва да се отбележи още, че дали ограничителната мярка е необходима се преценява въз основа на прилагането на принципа за пропорционалността от гледна точка на преследваната цел при налагането на забраната с несъмненото съществуване на истинска, реална (а не предполагаема) и достатъчно сериозна заплаха, засягаща основни интереси на обществото и непосредствен риск от нарушаване на обществения ред. В случая, при липсата на категорични данни за такава реална и сериозна заплаха, наложената ограничителна мярка, макар и допустима от закона, се явява несъответстваща на преследваната от него цел.

В заключение, съдът приема, че издадената заповед е незаконосъобразен административен акт и поради наличието на основанията по чл. 146, т. 2, т. 3 и т. 4 АПК, следва да бъде отменена. При прилагане на правилата на разпределение на доказателствената тежест в процеса по см. на чл. 170, ал. 1 АПК, ответникът не доказва съществуването на фактическото и правно основание посочено в акта и изпълнението на законовите изисквания, които са го мотивирали при неговото постановяване, за да настъпят разпоредените с издаването му неблагоприятни правни последици. Преписката следва да се върне на органа за ново разглеждане и произнасяне, съгласно задължителните указания по приложението на материалния и процесуален закон.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2, чл. 173, ал. 2 и чл. 174 от АПК, Административен съд София-град, I-во отделение, 63-ти състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед № СОА25-РД09-480/15.01.2025г. на Кмета на Столична община.
ВРЪЩА на кмета на Столична община за ново разглеждане и произнасяне преписката по уведомление с Вх. № СОА25-СГ01-58/15.01.2025г. от П. С. Д..
ОПРЕДЕЛЯ 14 /четиринадесет/ дневен срок за произнасяне, който започва да тече от датата на получаване на съобщението за постановеното решение.
РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване на основание чл. 12, ал. 4 ЗСММ.
РЕШЕНИЕТО да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл. 138 АПК.

СЪДИЯ: